

(Ordfører: Sonne). 2. Beh. $\frac{26}{4}$ (L. Sp. 1426). 3. Beh. $\frac{29}{4}$ (L. Sp. 1535). *Tilbagesendt til Folketinget*. Udvalgets Erklæring (B. Sp. 2959) afgiven $\frac{30}{4}$. Eneste Beh. $\frac{6}{5}$ (F. Sp. 8216). Loven stadfæstet 10. Maj 1912. (Lov-Tid. Nr. 148).

Loven slutter sig, med en Række Ændringer paa enkelte Punkter, til Lov Nr. 70 af 14. April 1905, der, efter en i Lovens § 11 indeholdt Bestemmelse, har skullet forelægges til Revision inden Udgangen af 1911.

I Hovedregelen i §§ 1—4 i Loven af 1905 er der væsentlig kun sket følgende Ændringer: de Tilskud af Statskassen, som der er Tale om, gives til »tuberkuløses Behandling« paa de Sygehuse og Plejehjem, som have faaet Statsanerkendelse, og ikke *til selve* Sygehusene og Plejehjemmene (som der staar i Loven af 1905); Bestemmelsen om, at paa Kystsanatorier og Kysthospitaller behandles Børn »under 15 Aar«, er ændret saaledes, at Tilføjelsen »under 15 Aar« er strøgen; efter Affattelsen i Loven af 1905 af Bestemmelsen om, hvad der skal forstaas ved Folkesanatorier (Tuberkulosesanatorier), maatte Patienter i de senere Stadier være udelukkede fra Behandling der; — dette er nu modificeret ved Indskydelsen af Ordet »fortrinsvis« før Bemærkningen om de tidligere Stadier; endvidere er Rækkefølgen og Betegnelsen af de Hospitaller m. v., som kunne opnaa Anerkendelse, noget forandret, idet Fortegnelsen nu lyder saaledes: 1) Kystsanatorier, 2) Kysthospitaller, 3) Tuberkulosesanatorier, 4) Tuberkulosehospitaller, 5) Rekonvalescenthjem og 6) Plejehjem for Patienter med Tuberkulose i Lunge eller Strubehoved; Bestemmelsen om, at et Kystsanatorium, Tuberkulosehospital eller Rekonvalescenthjem, for at kunne opnaa Statsanerkendelse, mindst maa have Plads til 10, et Kysthospital eller Tuberkulosesanatorium mindst til 20 og et Plejehjem mindst til 5 Patienter, er bibeholdt, hvorimod der med Hensyn til Refusionstaksterne er sket en Forhøjelse dels for Børn paa Tuberkulosesanatorier fra 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø., dels for alle Patienter paa Plejehjem fra 1 Kr. 20 Ø. til 1 Kr. 50 Ø. Regelen er herefter den, at der, for at der skal kunne opnaas Statsanerkendelse, ikke maa kræves højere Betaling pr. Patient end 1 Kr. 20 Ø.